

ki se šopiri v naših dneh po mestih in trgih do nas, do Slovencev, do katoliških kristijanov. Kakor pa se godi dosegmal, ni nič bolj navadno, kakor da upije kak trgovca, lekar, odvetnik najhuje zoper pravice, ki gredo slov. ljudstvu, — tak, ki živi samo ob krajcarjih, ki mu jih nosi naše, slov. ljudstvo.

Brž torej, ko se zavé naše ljudstvo ter se ogiba svojih neprijateljev in izpoznava te može, ki so vredni, da jim zaupa, brž boše tudi konec nesrečni nemškutariji in liberalizmu; oba sta sicer še le tam doma, kjer ni več kršč. vere in torej ne več — poštenja.

Čast, komur čast!

(Konec.)

13. V Mariborski dekaniji (na levem Dr. bregu) pa je sv. Križ na prvem mestu, dasi-ravno so župljani bolj ubogi, kakor bogati. Prav tako; pri vsaki procesiji gre križ najnaprej. Precej za sv. Križem hodi sv. Martin pri Vurbergu, ki je letos posebno imeniten. Kjer pa nikdo za družbo ne skrbi, tam se tudi nič ne zgodi. Tako je menda v Stolni župniji in tudi v Slovenski predmestni župniji. Mlajša naša gospoda nima denarja pa tudi ne okusa, za po-božne bukve sv. Mohorja; liberalizem jih ima v svojem košu. Prežalostno je, da niti jeden dijak trojih srednjih šol v Mariboru ni ud društva; sicer pa je to razumljivo, ker tudi dva slovenska profesorja veronauka nista pri družbi. V Celji je vsaj devet dijakov društvenikov, tam sta tudi bolnišnica in zavod šolskih sester vpisana v družbo, a v Mariboru ju zahman iščemo med društveniki.*) Vesela vest pa je, da ima duhovščina toliko udov, kolikor prebivalcev — živila! Premalo udov šteje Selnica, Kamnica, sv. Peter, sv. Barbara in sv. Marjeta; najbolj medla je Zgornja Kungota.

14. V Mariborski dekaniji (na desnem Dr. bregu) Marija v Puščavi nikakor ni pusta, am-pak stoji v najlepšem cvetu. Ruše so čvrste in sv. Lovrenc ima čast, da šteje največ dosmrtnih udov v škofiji. Sicer bi pa nam sv. Lovrenc in Lembah prav lahko še dala več družbeni-kov. Pri sv. Magdaleni so nemške šole in tedaj se ne čudimo, da jim ni mar slov. knjig.

15. V Marenberški dekaniji je Brezžno na površji, in tudi Remšnik se drži nad vodo, vse druge župnije pa vodo pijejo; Sobota pa je pod vodo šla, kakor Golobovim sinom „flos“.

16. V dekaniji Nove cerkve damo Šmartnu križec za zasluge; vrle so tudi Črešnjice. V Vitanji in v Vojniku število udov ni ugodno.

17. V Ptujski dekaniji je sv. Lovrenc ju-nak in sv. Marjeta junakinja, visoka je tudi sv. Marija v Vurbergu. Sploh je v tej dekaniji vse jako živo, samo Hajdina bi naj na hajdini klečala.

*) Mogli bi biti le za naročnike,

Ured,

18. Rogatec je vrl. Če pomislimo, da je v dekaniji ljudstvo sploh bolj ubogo, ne mo-remo tukaj višjih števil udov pričakovati.

19. Dekanija Šaleška dolina je — dobra. Sv. Til je vodja; tudi Skale so na trdnem in sv. Janž na toplem.

20. Dekanija Šmarje je oziroma na oko-liščine jako vzbujena. Najbolj so Dramlje iz-dramljene in tudi Ponikva je mastna.

21. V dekaniji Šmartin je Dolič visoko na bregu, više še kakor visoko Razborje. Št. Ilj umira in Sele se je že preselilo v — večnost.

22. V dekaniji Velike Nedelje je Središče na sredi kolača; vse druge župnije in zlasti Svetinje, bi še lahko dale več udov. Sv. Le-narta pa letos ni v — kolendrah.

23. Dekanija Vuzenica dobro vozi; naj-više na vozu so Trbonje; sv. Primož hodi pešice.

24. V Završki dekaniji nosi sv. Andrej križ; ne daleč od Leskovca so Zavrče; najnižji je turen sv. Barbare.

Resnici — prosto pot!

Boreski.

Gospodarske stvari.

Ovčič na kravjem vimenu.

(Dalje.)

Ako pojema vročina na vimenu, barva pa ni več tako rdeča in ako primeš lahko za vime, ne da krava odmakne, tedaj je že boleznj manj in živinče jame že jesti. Vime še je sicer napeto in trdo, toda to ne izvira več iz krvi, nalite v vimenu, ampak vime še je trdo zato, ker se je vtrdilo več ali manj mlečnih žleznic, zalitih po stajeni mezi.

Bolezen je še torej na konci, ako se vidi več tacih znamenj. Če je bilo pa vnetje hudo, tedaj se začne vime gnojiti. Izpoznati to gnojenje ni javno težko. Vime sedaj ni več celo oteklo, na enem ali drugem pa je še oteklo in na tem kraju še je vime boleče. Vsak den po-stane to mesto mečje, dokler se ne predere samo ali pa ne prereže. Tačas pa teče gnoj in začne se gnojiti vime čez dober teden potem, ko je vime obolelo.

To so bolj navadni nasledki vnetja, dva pa sta še hujša; dobro, da se primerita le red-keje — vgnjida in pa snet.

Vgnjida se loči samo v tem od gnojenja, da teče pri gnjidi grda, smrdljiva sokrvica, gnoj pa ima belo barvo, je le sem ter tje kaj krvavih lis v njem in ne smrdi posebno. Naj-huji nasledek ovčiča pa je snet. Pri njem dobi vime začrnelo barvo, živinče je sedaj v potu, sedaj v mrazu in so sploh vsa znamenja ovčiča huja. Vsled sneta pride živinče lahko ob živ-ljenje.

Kdor hoče torej ozdravljati bolno vime pri kravi, naj gleda v prvo na to, da izpozna